

தொல்காப்பியக் கோட்பாட்டு நோக்கில் பத்தி இலக்கியங்கள் காட்டும் மெய்ம்மயக்கவிதிகள்

Tholkappiyam Theory of Meymmayakkam in Tamil Devotional Literature

சீனிவாசன் சந்திரன் / Seeniwasan Redi Sandran¹

மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை / Manonmani Devi M. A. R Annamalai^{2*}

¹M. Ed Scholar, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University

²Associate Professor, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University

*Corresponding Author's Email: manonmanidevi@fbk.ups.edu.my

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தொல்காப்பியக் கோட்பாட்டு நோக்கில் பத்தி இலக்கியங்கள் காட்டும் மெய்ம்மயக்கவிதிகளை ஆராய்தல் ஆய்வின் நோக்கமாகும். சொல்லின் ஒலிப்பு எளிமை கருதி, இன்னின்ன மெய்கள் ஒரு சொல்லில் அடுத்தடுத்து அமைதலின் முறை பற்றிய வரம்பு தொல்காப்பியத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த எழுத்து முறையைப் பற்றி விளக்குவன மெய்ம்மயக்க விதிகளாகும். இன்று தமிழ் எழுதுவோர் எழுத்தில் க், த், ப் ஆகியவை சக்தி, பக்தி, முக்தி எனவாறு வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கில் வருவதாகவும் இது பற்றிய அறிதல் அவர்களிடத்தில் இல்லை என்பதாகவும் இலக்கண ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். சக்தி, பக்தி, முக்தி போன்ற சமற்கிருதச் சொற்கள் பெரும்பாலும் இறைவனைத் தொடர்புபடுத்தும் சொற்கள் என்பதால், தமிழ்ப் பத்தி இலக்கியப் பாடல்கள் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. க், த் என்னும் இரு மெய்களின் மெய்ம்மயக்கம் குறித்து மட்டும் ஆராய்தல் ஆய்வின் வரையறையாகக் கொள்ளப்படுகிறது. தேவாரம், திருவாசகம், திருமந்திரம், திருப்புகழ், விநாயகர் அகவல், திருவருட்பா, தாயுமானவர் பாடல்களில் சக்தி, பக்தி, முக்தி என்கிற சொற்கள் முறையே சத்தி, பத்தி, முத்தி என மெய்ம்மயக்க விதிகளுக்கு உடன்பட்டு ஆளப்பட்டிருப்பதாகச் சான்று நிறுவப்படுகிறது.

கருச்சொல்: பத்தி இலக்கியம், தொல்காப்பியம், மெய்ம்மயக்கக் கோட்பாடு

Abstract

This study explores Tholkappiyam's Theory of Meym'mayakkam in Tamil Devotional Literature. In Tholkappiyam, the theory of Meym'mayakkam explains using similar consonants contemporaneously and dissimilar consonants in a word where to ease the phonetic in it. In this study, the theory of Meym'mayakkam of consonants k (க்), and t (த்) have been implemented. The Tamil grammar researchers have stated, that modern Tamil writers write words like Cakti, Pakti, and Mukti by using the k (க்), p (ப்) and t (த்) consonants which are classified as Vēṟṟunilai meym'mayakkam. Tamil Grammar researchers opined that modern Tamil writers write these words in this way because of their vague understanding of this meym'mayakkam theory. Since Cakti, Pakti, and Mukti are Sanskrit words used to express devotional, Tamil Devotional Literature has been chosen as the subject for this study. Tamil Devotional kinds of literature like Tēvāram, Tiruvācakam, Tirumantiram, Tiruppukal, Vināyakar Akaval, Tiruvaruṭpā, Tāyumāṇavar mentioned the words Cakti, Pakti, and Mukti as Catti, Mutti, Patti where it clearly expressed Tholkappiyam's theory of meym'mayakkam has been implemented in them.

Keywords: Devotional Literature, Tholkappiyam, Theory of meymmayakkam

முன்னுரை

தமிழ்மொழி அமைப்பியல் நோக்கில் சீரிய ஒழுங்கினைக் கொண்டதாகும். எழுத்துகளைக் கொண்டு ஒரு சொல்லை உருவாக்கத் தமிழர்கள் உயர்ந்த நெறிகளைக் கடைப்பிடித்தனர். சொல்லுக்கு முதலிலும் இறுதியிலும் இன்னின்ன எழுத்துகள் அமைதல் போல் இன்னின்ன எழுத்துகள் சொல்லின் இடையில் அடுத்தடுத்து அமைதல் பற்றிய வரம்பு தொல்காப்பியத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. எழுத்துகளைத் தனியாக ஒலிக்கும்போது இருக்கும் எளிமை, குறிப்பிட்ட சில எழுத்துகளைத் தொடர்ந்து ஒலிக்கும்போது அஃது இருப்பதில்லை (சீனி நைனா முகம்மது, 2015). ஒலி எழுப்புவதில் சிக்கலைத் தவிர்க்க, எந்த எழுத்துகள் தனது அசைவுக்கு எளிதாக இருக்கிறதோ அந்த ஒலிகளையே நா அடுத்தடுத்து ஒலிக்க முயல்கிறது (சீனி நைனா முகம்மது, 2015). இதனால், ஒலிப்பு எளிதாகவும் இணக்கமாகவும் உள்ளது. இதுவே மெய்ம்மயக்கம் எனத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார். அவ்வகையில், இவ்வாய்வானது தொல்காப்பியக் கோட்பாட்டு நோக்கில் பத்தி இலக்கியங்கள் காட்டும் மெய்ம்மயக்கவிதிகளை ஆராய்தலை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

மெய்ம்மயக்கம்

மெய்ம்மயக்கம் எனும் சொல்லில் மெய் என்பது மெய்யெழுத்துகளைக் குறிக்கிறது. மயக்கம் என்றால் இருவேறு பொருள்களுக்கு இடையில் நிலவும், வேறுபாடு தோன்றாத இணக்கம் ஆகும்(சீனி நைனா முகம்மது, 2015). மெய்ம்மயக்கம் என்றால் சொல்லில் மெய்யெழுத்துகள் ஒன்றுடன் ஒன்று ஒத்து இருக்கிற முறை என்பதாகும்(மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை, 2017). தொல்காப்பியத்தில்,

மெய்ந்நிலை சுட்டின் எல்லா எழுத்தும்
தம்முன் தாம்வருஉம் ரழஅலங் கடையே.

(தொல்காப்பியம் – நூற்பா 30)

என்னும் நூற்பாக்கு, க, ச, த, ப நான்கும் தம்முன் தாம் மட்டுமே வருவதையும், ர, ழ இரண்டும் தம்முன் பிறவே வருவதையும், எஞ்சிய பன்னிரண்டு மெய்யும் தம்முன் தாமும் தம்முன் பிறவும் என இருவகையாகவும் வருவதையும் விளக்குகிறார் தமிழண்ணல் (2008). நன்னூலில்,

கசதப ஒழிந்துஈ ரேழன் கூட்டம்
மெய்ம்மைக்கு உடனிலை ரழஒழித்து ஈரெட்டு
ஆகும் இவ்விருபால் மயக்கும் மொழியிடை
மேவும் உயிர்மெய் மயக்கு அளவு இன்றே
(நன்னூல் – நூற்பா 110)

எனும் நூற்பா வழி, க், ச், த், ப் ஆகிய மெய்களுக்குப் பின்னர் வேறு மெய் எழுத்துத் தோன்றுவதில்லை என்பதும் உறுதியாகிறது.

ஆய்வுச் சிக்கல்

இலக்கண ஆய்வாளர் சீனி நைனா முகம்மது(2015), சக்தி, பக்தி போன்ற பிறமொழிச் சொற்கள் முறையே சக்தி, பக்தி என இலக்கியங்களில் புலவர்களால் எழுதப்படுவதாகவும், இன்றோ சிறப்பு மிக்க இந்த மெய்ம்மயக்கத்தைத் தமிழ் எழுதுவோரில் பெரும்பாலோர் அறிந்து கொள்வதே இல்லை என்பதாகவும் விளக்கமளிக்கிறார். அடுத்து, தற்காலத்தில் பலருடைய எழுத்தில் க,த,ப ஆகிய வல்லினங்கள் வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கில் வருவதை பக்தி, சக்தி, யுக்தி போன்ற எடுத்துக்காட்டுகளில் வழி குறிப்பிடுகிறார் எம். ஏ. நுஃமான்(1999).

ஆய்விளக்கிய மீள்நோக்கு

தமிழ் மெய்ம்மயக்கம் குறித்துச் சில ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை (2017) 'மெய்ம்மயக்கமும் புணர்ச்சியும்' என்னும் தமது ஆய்வில், உரையாசிரியர்கள் இடையே மெய்ம்மயக்கம் குறித்த வேறுபாட்டினை ஆராய்ந்து முடிவில் மெய்ம்மயக்கத்திற்கும் புணர்ச்சி விதிகளுக்கும் தொடர்பு இருப்பதாகச் சான்று நிறுவுகிறார். சங்கர நாராயணன்(2018), 'எழுத்து, பெயர்களின் வருகை முறைகள் நாஞ்சில் நாடன் படைப்புகளை முன்வைத்து' என்கிற தமது ஆய்வில், மெய்ம்மயக்கம் எனச் சிறுதலைப்பின் கீழ் 'ரத், ப்ட், ர்ச், ன்ட்' எனும் அடிப்படையில் தமிழ்மொழியில் ஒலிபெயர்ப்பாகிய வேற்றுமொழிச் சொற்களைக் கண்டறிந்துள்ளார். மேற்குறிப்பிட்ட ஆய்வுகள், பொதுவாக மெய்ம்மயக்கம் குறித்து உரையாசிரியர்களிடையே எழுந்த கருத்து வேறுபாடுகளை ஆராய்வதாகவும் சிறுகதைத் தொகுப்பில் மெய்ம்மயக்க விதிகளின் வருகை முறையைக் கண்டறிவதாகவும் உள்ளன. ஆய்வாளரின் ஆய்வு, பக்தி இலக்கியங்களில் மெய்ம்மயக்க விதிகள் மீறப்பட்டுள்ளதா என்பதைக் கண்டறிந்து ஆராய்தலைக் குறித்து இருப்பதால் மேற்சட்டிய முன்னாய்வுகளோடு வேறுபடுகின்றது.

ஆய்வு நெறிமுறை

இது தமிழ்ப் பக்தி இலக்கியங்களாக விளங்கும் தேவாரம், திருவாசகம், திருப்புகழ், திருமந்திரம், திருவருட்பா, விநாயகர் அகவல், திருவருட்பயன், தாயுமானவர் பாடல்கள் ஆகியவை உட்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு நூலக ஆய்வாகும். சக்தி, பக்தி, முக்தி போன்ற பிறமொழிச் சொற்கள் பெரும்பாலும் இறைவனைத் தொடர்புபடுத்திப் பாடிய பாடல்களில் இடம்பெறும் சொற்களாகும். ஆதலால், இவ்வாய்வுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட பக்தி இலக்கியங்கள் முதன்மை ஆய்வுப் பொருளாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

ஆய்வுக் கண்டுபிடிப்பு

அ) திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் – 2 ஆம் திருமுறை

முத்தி தருவது நீறு
முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு
தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பக்தி தருவது நீறு

பரவ இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு
திருஆல வாயான் திருநீறே.

முத்தி = முத்தி ; பத்தி = பத்தி

ஆ) திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் - 4 ஆம் திருமுறை

பத்தனாய்ப் பாட மாட்டேன்
பரமனே பரம யோகீ
எத்தினாற் பத்தி செய்கேன்
என்னைநீ இகழ வேண்டா
முத்தனே முதல்வா தில்லை
அம்பலத் தாடு கின்ற
அத்தாவுன் ஆடல் காண்பான்
அடியனேன் வந்த வாரே.

பத்தன் = பத்தன் ; பத்தி = பத்தி

இ) சுந்தரர் தேவாரம் - 7 ஆம் திருமுறை

முத்தா முத்தி தரவல்ல
முகிழ்மென் முலையா ளுமைபங்கா
சித்தா சித்தித் திறங்காட்டுஞ்
சிவனே தேவர் சிங்கமே
பத்தா பத்தர் பலர்போற்றும்
பரமா பழைய னூர்மேய. . .

முத்தி = முத்தி ; பத்தர் = பத்தர்

ஈ) மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம் - 8 ஆம் திருமுறை

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடும் முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழ வினைகள் பாறும்வண்ணஞ். . .

முத்தி = முத்தி ; பத்தி = பத்தி

உ) திருமூலர் திருமந்திரம் / 10 ஆம் திருமுறை

தானா அமைந்தஅம் முப்புரந் தன்னிடைத்
தானான மூவுரு ஓருருத் தன்மையள்
தானான பொன்செம்மை வெண்ணிறத் தாள்கல்வி
தானான போகமும் முத்தியும் நல்குமே.

முத்தி = முத்தி

பராசத்தி மாசத்தி பல்வகை யாலும்

தராசத்தி யாய்நின்ற தன்மை யுணராய்
உராசத்தி ஊழிகள் தோறும் உடனே
பராசத்தி புண்ணிய மாகிய போகமே.

சத்தி = சத்தி

ஊ) அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ் - 6 ஆம் பாடல்

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை
அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர எனவோதும். . .

பத்தி = பத்தி ; சத்தி = சத்தி ; முத்தி = முத்தி

எ) ஓளவையாரின் விநாயகர் அகவல்

புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்
கருத்தினில் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி யினிதெனக் கருளி. . .

முத்தி = முத்தி

ஏ) வள்ளலார் திருவருட்பா - பாடல் 514

முத்தியின் முதல்வ போற்றி மூவிரு முகத்த போற்றி
சத்திவேற் கரத்த போற்றி சங்கரி புதல்வ போற்றி
சித்திதந் தருளும் தேவர் சிகாமணி போற்றி போற்றி
பத்தியின் விளைந்த இன்பப் பரம்பர போற்றி போற்றி

முத்தி = முத்தி ; சத்தி = சத்தி ; பத்தி = பத்தி

ஐ) தாயுமானவர் - சின்மயானந்தகுரு

தேக்கித் திளைக்கநீ முன்னிற்ப தென்காண்
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தகூடினா மூர்த்தியே
சின்மயா னந்தகுருவே.

முத்தி = முத்தி

ஒ) உமாபதி சிவாச்சாரியர் திருவருட்பயன் - பாடல் 2

தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத் தருஞ்சத்தி
பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்

சத்தி = சத்தி

முடிவுரை

பண்டைத் தமிழ்ப் புலவர்கள் தங்கள் பாடல்களில் மெய்ம்மயக்க விதிகளை முறையாகவே கையாண்டுள்ளனர் என்பது இவ்வாய்வின் பல சான்றுகள் வழி நிறுவப்படுகின்றன. தமிழ்மொழியின் மெய்ம்மயக்க விதிப்படி க், ச், த், ப் என்னும் மெய்கள் தம்முன் தாம் மட்டுமே மயங்குவதால் பக்தி, சக்தி, முக்தி போன்ற பிறமொழிச் சொற்கள் முறையே பக்தி, சக்தி, முத்தி எனவாறே பக்தி இலக்கியங்களில் ஆளப்பட்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ்மொழியின் ஒலிப்பொழுங்கு சிதைந்து விடக் கூடாதெனும் நெறியைப் பற்றித் தொடர்ந்து பின்பற்றிய பண்டைய புலவர்களின் உத்தியானது போற்றத்தக்கதாகும். மெய்ம்மயக்க விதிகள் வெறும் இலக்கணம் என்று எண்ணாமல் எழுத்தொலிகளை அடுத்தடுத்து விரைந்தும் தொடர்ந்தும் ஒலிக்க எளிமையாக்கும் உத்தி என உணர்வது இன்றியமையாதது மட்டுமன்றி மரபைக் காத்திடவும் வழிவகுக்கும்.

துணைநூற்பட்டியல்

- Arumuka Navalar, S. (1991). *Naṇṇūl kāṇṭikaiyurai pākam 1 eḷuttatikāram*. Chennai: Mullai Nilaiyam.
- Kamalakkannan, P. (2011). *Tiru aruṭpā –āṇaviḷakkam (mutal tirumuṟai pāṭalkaḷuṭaṇ)*. Chennai: Vanathi Pathippakam.
- Karthegees, P. (2016). *Pakti nerī (pakti ilakkiyam ōr aṟimukam)*. Perak: Muhibbah Publication.
- Kovendhan, T. (2000). *Tiruppukal meyporuḷ teḷivurai (mutal pākam)*. Chennai: Shankar Pathippagam.
- Manonmani Devi, A. (2017). *Ilakkaṇa āyvil oru tumi*. Selangor: My Story Enterprise.